

EL TÚNEL MONTURIOL

EL TÚNEL MONTURIOL

CARLOS ARBÓ

La carretera C-63, anomenada Eix Selva-Garrotxa, és l'accés a Lloret de Mar per als vehicles de l'interior del país. Després de deixar enrere Vidreres, s'ha de passar pel túnel Monturiol, porta d'entrada a la vila de la Costa Brava. L'origen d'aquest pas, obert a través d'un turó per salvar les giragonses d'una via infernal, es remunta a l'època del boom turístic.

En efecte, va ser inaugurat el 22 d'agost de 1973 pel ministre d'Obres Públiques Gonzalo Fernández de la Mora, acompanyat pel governador civil Victorino Anguera Sansó i l'alcalde de Lloret Josep Maria Clua Viladrich, entre altres autoritats civils, militars i eclesiàstiques que sempre anaven plegats. La construcció de

l'obra formava part de la primera fase del Pla d'Infraestructura Viària de la Costa Brava. Amb 201 metres de llargària, ample de calçada de set metres i vorals de metre i mig, va costar 138 milions de pessetes. La passejada pel túnel es va fer a les fosques. S'havia deixat la il·luminació per a més endavant.

De fet, era un nyap descomunal amb canvis de rasant a l'entrada i a la sortida amenitzat amb l'estretor dels carrils i la penombra lúgubre. Les queixes per la sinistra i tancament van ser constants però la situació va romandre inalterable fins que 24 anys després, a l'octubre de 1997, la Direcció General de Carreteres de la Generalitat de Catalunya adjudicava la instal·lació de les lluminàries. N'hi havia prou? No, ni de bon tros. Les reivindicacions de millorar l'accés no van ser escoltades durant anys.

Ara bé, el passat mes de febrer es va adjudicar la redacció del projecte de reordenació dels accessos entre les urbanitzacions de Mas Romeu Residencial i Lloret Blau, a la boca sud del túnel Monturiol. Com està l'assumpte, conseller Santi Vila? Per què no visita Lloret de Mar en aquestes dates nadalenques? Després de travessar el túnel, es trobarà en un altre món. Una mena de Shangri-La, la resplendent, aquell paradís mític perdut entre els cims de l'Himàlaia. Al·lucinarà amb un microclima únic. La temperatura de tres o quatre graus més elevada farà que s'enteli el parabrisa del cotxe. La vista del mar en la llunyania i el boscatge de l'entorn és un regal per als sentits. No permeti que la visió de les urbanitzacions, sorgides com bolets, trenquin l'harmonia del paisatge. Atent als revolts en baixada que, en un tres i no res, el conduiran fins al trencant de l'ermita de les Alegries. Vingui a pregonar que els Reis de l'Orient portaran un regal per a tota la gent de Lloret!

No tindrem pas aquesta sort. Els pressupostos de la Generalitat per al 2015 no inclouen cap dotació econòmica per tirar endavant el projecte. Ai, ai, ai que aquest oblit ja passa de mida.